

ΠΑΡΑΔΟΣΕΣ ΚΙ' ΑΛΛΟΚΟΤΕΣ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Καβάλλα στον άντρα της...

Ο Σατανάς που θέλει ν' άρραβωνιστή μ' όλα τ' κορίτσια της ύφης! Διατί ρίχνουμε στις γκρήλιες ποιμπές ρύζι και στάρι. 'Ο θυμός του Διαβόλου. 'Ο Διάβολος παραδέχεται!... Τό παραξένο δένδρο του Ρόλλεστον. Τί γίνεται στην 'Ανατ. 'Αφρική. Υπό άψιδη ξίφην. Πώς ξεγελούν τον Διαβόλο στην Δυτ. 'Αφρική. Καβάλλα στον άντρα της!... 'Ο Ταβίτ. ή Σάρρα. ή 'Ασμοδαίος και ή άρχαγγέλος Ραφαήλ.

Έρωτες γιατί σ' όλες σχεδόν τις χώρες της γης έπιζοτατεί ή συνήθεια νά φορη ή νύφη την ήμέρα του γάμου της λευκόν πέλλο: Για νά μήν την άναγνωρίση ή διάβολος και την άρπάξη!...

'Υπόκει δηλαδή μι' παναοαχιά πατροπαράδοτος πρόληψης διαδεδομένη σ' όλες τις φυλές του κόσμου, κατά την όποία ή διάβολος θέλει νά κόρη γυναίκα του κάθε ώραία κόρη που γεννιέται στον κόσμο. Την ήμέρα λοιπόν που θά γεννηθή μι' κόρη, ή Σατανάς παρουσιάζεται άόρατος πλάι στό λίκνο της, την καταρρώνει για γυναίκα του και την θεωρεί πλέον νόμιμη άραβωνιστική του! 'Όταν δέ ή κόρη μεγαλώσει και κίσει τους γάμους της, ή διάβολος έξω φρενών για την άπιστία της, αυτή, παρίσταται άόρατος στην τελετή και καταρρώνει την κατάλληλη στιγμή για νά την άρπάξη και νά την πάρη στό υπόγειο παλάτι του!

Για νά κρύψουν λοιπόν ή άνθρωποι την νύφη από τόν διάβολο και για νά τόν έμποδίσουν νά την άναγνωρίση καθέρωσαν, από τους άρχαιοτάτους χρόνους, τόν χαϊότητα μάλιστα ή πέλλος της νύφης ήταν τόσο πυκνός που δέν μπορούσε κανείς, όσονδήποτε κοντά της και ήν βρισκόταν, νά διακρίνη τή χαρακτηριστικά του προσώπου της, και τις γραμμές του σώματος της.

Σιγά-σιγά όμως ή πρόληψη αυτή άρχισε νά λησμονείται. 'Ο νυμφικό-δμος πέλλος έβαινε στόλισμα της νύφης, ως σύμβολο του γάμου, κατατάς με τόν καιρό πλέον άραιός...

Η πρόληψη αυτή έπιζοτατοός στις περισσότερες χώρες της Ερώπης κατά τόν Μεσαίωνα. Σε πολλά μάλιστα μέρη εξακολούθει νά άειροατη άκόρη, και σήμερα, έγινε μάλιστα αίτια διάφορων γαμηλιών συνθηθειών, ή όποιες δέν έχουν άλλον προορισμό παρά νά προφράζον την νύφη από τόν διάβολο.

Σε πολλές επαρχίες της 'Αγγλίας και της 'Αμερικής, στό Σλαβιά κρήνη, άπως και στην 'Ελλάδα συνηθίζεται νά ρίχνουν τους νεονύμφους με ρύζι, με κουφέτα και με κόκκους σιτασού, την ήμέρα του γάμου. Οι νεώτεροι νομίζουμε ότι τό ρύζι και τό σιτάρι σπορρίζονται στό πέρισμα της ποιμπής του γάμου, άλλός γιατί συμβολίζουν την γονιμότητα. Δέν έχει όμως έτσι τό ποάγμα. 'Η συνήθεια αυτή είχε συνέπεια της άνακέρου προλήψης. Στά παλιά χρόνια σιτάριαν πως ή διάβολος, φοβάται 'Εισαριεταί τό ρύζι και τό σιτάρι. Γι' αυτό έφαιναν μ' αυτά τους νεονύμφους για νά έμποδίσουν τόν διάβολο να τους πληιάξη.

Άλλοι πάλιν και μεταχειρίζονται διαφορετικούς τρόπους για νά άπομακρύνουν τόν διάβολο από την γαμήλιον ποιμπή.

Οί Κινέζοι καταφύγουν εις ένα άορετά περίεργο μανον σχετικώς. 'Επειδή πιστεύουν ότι ή διάβολος είναι τρομερά φιλοχορηματός σπορρίζουν γαφο από τους νεονύμφους μετάλινα νομίσματα, με την ήδα ότι ή διάβολος άκοροντας τον κόσμο τους θά σταθή νά τά μαζέψη. 'Ετσι οι νεονύμφοι βρίσκουν καιρό και τού ξεφύγουν! 'Ενοείται ότι τά νομίσματα αυτά δέν τά μαζεύει ή διάβολος, αλλά διάφοροι φτανοί, οι όποιοι τρέχουν πίσω από κάθε γάμο.

Σ' άλλες πάλιν χώρες σίζεται άκόρη μι' γραφική μεσαιωνική συνήθεια. Οί φίλοι τών νεονύμφων παρατάσσονται δεξιά και άριστερά αυτών και διασταυρώνουν πάνω άπ' τά νε-

φάλια της τά σπαθιά τους, κάνοντας έτσι τόν λεγόμενον «άσπαλένιον ταυρωτό θόλο», κάτω από τόν όποιον περνά ή γαμπρός και ή νύφη, χωρίς νά μπορη νά περάση φυσικά και ή διάβολος.

Στ' Άλλεστον της 'Αγγλίας έπάσχει ένα παράξενο δένδρο, του όποιου ή κορμός χωρισμένος, από τό έδαφος έως ένα σημείο, πέ δύο άποτελεί ένα είδος φρενιής πόρτας. Οί κάτοικοι του Ρόλλεστον πιστεύουν ότι ή διάβολος δέν μπορει νά περάση μέσα από αυτήν την πόρτα γιατί την έχει φρενιάσει ή Θεός! Γι' αυτό κάθε νύφη εινε ύποχρεωμένη νά περάση άνάμεσα από τόν κρημό του δένδρου, αυτού. 'Ετσι χάνει ή διάβολος τά ίχνη της.

Σε όρισμένες φυλές της 'Ανατολ. 'Αφρικής την ώρα του γάμου ή γαμπρός κουβαλάει την νύφη στην άγκαλιά του, κρατώντας την με τό άριστερό του χέρι, ενώ με τό δεξιό του άνεμίζει έπάνω από τό κεφάλι της έναν μεγάλο πέλλο. Συγχρόνος οί φίλοι του γαμπρού τρέχουν γύρω του φρενιάτας μακρουλές σάλπιγγες και κίμνοντας τρομερό θόρυβο... για νά τρομοκρατήσουν τόν διάβολο και νά τόν κάνουν νά φύγη!

'Αλλά την παραδέχότερη σχετική συνήθεια την έχει ή φυλή Κουγιάτα της Δυτικής 'Αφρικής.

'Επει ή τελετή του γάμου εινε άλλουστία.

Μόλις ή ιερέας κρηύη τούς νεονύμφους ένομενους στη ζωή και στον θάνατο, αυτοί στέπτονται πάλι πώς νά ξεφλήσουν και με τό διάβολο. Κ' έπειδή νομίζουν πως δέν είναι υόλολο νά τόν φοβίσουν με σαλλίσματα, προσπαθούν νά τόν πείσουν ότι δέν έχασε και πολύ που δέν παντρεύθηκε την νεόνυφη.

Πρώτ' όυτο μεταχειρίζονται τό άκολούθο τέχνασμα:

Μόλις τελειώση τό μυστήριο ή νύφη κόνει μι' κορη σσηνή στον άνδρα της, ύποκρινεται την ιδιότροπη και την γραμμάρα και τού ζητάει νά την κουβαλήση στους ώμους του ως τό σπίτι της! 'Ο γαμπρός παίξει κι' αυτός τόν ρόλο του, άνειτα, φωνάζει, άπειλει και τέλος σιφει την φορτώνεται και τραβάν για τό σπίτι τους!... 'Επειδή όμως φοβούνται μήπως τους πάρη ή διάβολος στό κοντό, ή νύφη κρατάει στό χέρι της ένα δερμάτι τσαντινίδες και σ' όλη την διαδρομή χτυπάει μ' αυτό τόν άντρα της άλπιπα. βρίσκοντας τον συγχρόνος και φοβερίζοντας τον. Κάθε τόσο δέ τού επαναλαμβάνει: «Αυτό δέν εινε τίποτα! 'Όταν θά φτάσουμε στό σπίτι θά δης τι θά σού κάνω!...»

Φυσικά, ή διάβολος βλέποντας τό χάλι του γαμπρού εύχαριστάται που δέν πήρε γυναίκα του μι' τέτοια στρίγγλα και γαφύει...

'Όλες αυτές ή συνήθειες—όσο παράξενες και άν φαίνονται— άφειλονται στην ίδια παναοαχιά πρόληψη, ή όποία άναφέρεται και στό «Ταυτί», ένα από τά άπόκρημα κείμενα της Βίβλου, άναφέρει πως όταν παντρεύτηαν ή Ταβίτ και ή Σάρρα άνθρωσαν τόν Διαβόλο, ή όποιος είχε άξιώσει επι της Σάρρας και ήθελε νά την κόρη γυναίκα του. 'Ο Διαβόλος αυτός λεγόταν 'Ασμοδαίος και είχε κόρη νά πεθάνουν την πρώτη νύφη του γάμου τους, έφτά νεοί, που τόλιμναν νά παντρευτούν την Σάρρα.

Γι' ό Ταβίτ δέν έφοβήθηκε νά άντιμετωπίση τόν 'Ασμοδαίο. 'Ο άρχαγγέλος Ραφαήλ τού ειχε ύποδείξει πως θά νικοήσε την Σατανά. Νά κόρη μέσα στην νυφική κρηβατοκόμαρη, τού ειπε την καρδιά και τό σπζοτί ενός φαιού και νά μείνη τρεις νύχτες προσευχόμενος, πάνω στη σταχτή του...

'Ο Ταβίτ έβαλε σ' έέργεια την συμβουλή του άρχαγγέλου και πέτυχε. Παντρεύθηκε τη Σάρρα κ' έζησε μαζί της εύτυχισμένος. 'Ο 'Ασμοδαίος δέν τόν ενόχλησε ποτέ.

Υπό τους ήλιους τών οαι ήλιους.

'Ο Ταβίτ, ή Σάρρα, ή 'Ασμοδαίος και ή Ραφαήλ.